

Wigia Zwołakowska - harcmistrzyni

Wigia Zwołakowska urodziła się 19 marca 1895r. w majątku Głębokie na Podlasiu. Szkołę ukończyła w Kiszyniowie. W 1912r, podjęła studia w Wyższej Szkole Muzycznej w Warszawie. Wybuch I Wojny Światowej zastał ją podczas wakacji letnich w Kiszyniowie. Prowadziła tam pracę społeczną wśród Polskich uchodźców i założyła samodzielną drużynę harcerską im. Tadeusza Kościuszki.

Po wojnie w 1921r. wróciła do Warszawy i została nauczycielką szkoły powszechnej. Pozostała wierna temu powołaniu przez całe życie. W tym samym roku zgłosiła się do pracy harcerskiej. Dopiero teraz złożyła Przysiężenie, bo w Kiszyniowie nie było żadnej starszyszy harcerskiej. Podjęła się zorganizowania drużyny harcerskiej z młodzieży wychowującej się w trudnych warunkach na Woli. Prowadzona przez nią aż do 1930r. 38 Drużyna Harcerek im Królowej Jadwigi rozwinęła się w jedną z najlepszych drużyn Chorągwi Warszawskiej i z jej szeregów wyszło wiele instruktorek. Drużyna rozrosła się w hufiec Wola. Druhna Jadzia – albo „Nasza Druhna” jak mówiły o niej harcerki z 38 WZDH – dbała o wszechstronne wychowanie dziewcząt powierzonych jej opiece i układała program pracy z myślą o długofalowym rozwoju jednostek i zespołu. Dziewczęta wyjeżdżały z miasta na obozy i wędrowki i odwiedzały różne regiony Polski; poznawały obyczaje i kulturę ludową; rozmiłowały się w przyrodzie; zdobywały umiejętności praktyczne.

W 1926r. druhna Jadzia weszła w skład Komisji Zuchów przy Wydziale Programowym Głównej Kwatery Harcerek, a od 1930 objęła kierownictwo Wydziału Zuchów w Głównej Kwaterze. Odpowiadała za program, kształcenie i wydawnictwa zuchowe. Równocześnie była hufcową na Woli i kierowniczką wydziału zuchowego w Chorągwi Warszawskiej. Sama prowadziła gromadę zuchową aż do wojny, a więc swoje koncepcje sprawdzała w praktyce. Wizytowała gromady w terenie, opierając pomysły na szerokim doświadczeniu. Wprowadziła do gromad zuchowych formy pracy przystosowane do psychiki dziewczynki w wieku 8 – 11 lat, odmienne od metody stosowanej w pracy z chłopcami. Kładła akcent na wartości wychowawcze w programach zuchowych, mając na uwadze, że zuchowanie kładzie fundamenty pod późniejszą pracę wychowawczą z harcerkami. Niemniej jednak współpraca z ruchem zuchowym męskim pod kierownictwem Aleksandra Kamińskiego układała się bardzo dobrze i sam Kamiński uważał, że wiele zawdzięcza koncepcjom Druhny Jadzi.

W 1934r. odbyła się wspólna konferencja w wyniku której ustalono wspólny tekst Prawa i Obietnicy Zuchowej dla obu gałęzi. W maju 1938r. Druhna Jadzia zorganizowała kurs dla instruktorek chcących prowadzić pracę zuchową z dziećmi w domach opieki i szpitalach. Kursantki spędziły dużo czasu w instytucjach dla niepełnosprawnych i w szpitalu dziecięcym, zapoznały się z warunkami i

przystosowania zajęć zuchowych do potrzeb Jadzia wydała również podręcznik do pracy z zuchami „W gromadzie zuchów” oraz zbiory piosenek i tańców, opowiadań i gier zuchowych. Do wydania tych pozycji dopłacała z własnej kieszeni. Marzyła o tym, aby pomóc dzieciom przewlekle chorym i niepełnosprawnym.

W czasie okupacji weszła w skład konspiracyjnej Komendy Warszawskiej Chorągwi Harcerek. Od 1940-1942r. była komendantką Okręgu Południe w okresie odbudowy drużyn i tworzenia konspiracyjnych hufców. Prowadziła kursy kształcenia oraz umiejętności praktycznych, które wpajały dyscyplinę i estetykę pracy, przyuczały do zawodu a także pozwalały dziewczętom zarabiać na potrzeby rodziny i drużyny. W jej mieszkaniu odbywało się tajne nauczanie a przed Powstaniem gromadzono zapasy lekarstw i opatrunków.

Zmarła wskutek wypadku 9-go grudnia 1944r.

Bibliografia:

http://www.zhppgk.org/organizacja_harcerek/egazetka_6/instruktor/zwolakowska.htm

1. Wyższa szkoła, w której rozpoczęła studia drużna Jadwiga Zwolakowska.
2. Dzielnica Warszawy, w której zorganizowała drużyny harcerskie z młodzieży wychowującej się w trudnych warunkach.
3. Na te wartości kładła nacisk drużna Jadzia w programach zuchowych.
4. Tytuł podręcznika wydanego przez drużnę do pracy z zuchami.
5. Funkcja pełniona przez drużnę w czasie okupacji w Okręgu południe.
6. Jedna z cech, które charakteryzowały drużnę Jadwigę Zwolakowską.
7. Nauczanie odbywające się w mieszkaniu drużny Jadzi podczas okupacji.

1.																			
2.		1																	
3.																			
4.		X	2		7										X				
5.	6									3									
6.	5			4															
7.																			

Hasło :

1.	M	U	Z	Y	C	Z	N	A											
2.	W	O ₁	L	A															
3.	W	Y	C	H	O	W	A	W	C	Z	E								
4.	W	X	G ₂	R	O ₇	M	A	D	Z	I	E	X	Z	U	C	H	Ó	W	
5.	K ₆	O	M	E	N	D	A	N ₃	T	K	A								
6.	S ₅	U	M	I ₄	E	N	N	O	Ś	Ć									
7.	T	A	J	N	E														

Hasło: Ognisko